

РЕШЕНИЕ

№ 1086

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10681** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д. Д., срещу Решение № 2558/30.05.2024 г., постановено по АНД № 9895/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 18-ти състав, с което е отменил Електронен фиш № [ЕГН] от 26.04.2021 г. на АПИ, с който на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. и е прекратил административнонаказателното производство.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на ЗДвП поради, което моли да бъде отменено и да бъде постановено ново по същество с което се потвърди процесния ЕФ.

Редовно призван за съдебно заседание, касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“ не изпраща представител.

Ответникът „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А., чрез пълномощника си адв. Й. Л. в писмен отговор, становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и като следва същата да бъде

оставена без уважение, съответно оспореното въззивно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разносики пред настоящата инстанция.

Редовно призован, ответникът в съдебно заседание се представлява от пълномощника си адв. Л., която оспорва касационната жалба, като моли същата да бъде отхвърлена по съображения в писмения отговор. Представя писмени бележки.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Електронен фиш № [ЕГН] от 26.04.2021 г. на АПИ, с който на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. и е прекратил административнонаказателното производство.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е приел, че е изтекъл едногодишният давностен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, доколкото, процесният ЕФ е издаден на 03.02.2023 г., а се твърди извършването на административно нарушение на 26.04.2021 г. поради, което съдът на основание чл. 63, ал. 6 вр. ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 4 вр. чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е отменил обжалваният ЕФ и е прекратил административно-наказателното производство.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата инстанция счита, че при субсидиарното действие на НПК, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила.

Видно от разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на ..., обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Според правната доктрина обстоятелствата, изключващи наказателната отговорност, са три групи: първо - изключващи преследването и изтърпяването на наказанието, сред които са смърт на субекта, давност, амнистия. Втората група са обстоятелства, водещи до освобождаване от наказателна отговорност, и третата група са такива, които водят до освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и без съмнение представлява обстоятелство, изключващо наказателната отговорност.

Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 във вр. с ал. 3 НК, наказателното преследване, когато за престъплението е предвидено наказание „глоба“ се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от довършването на

престъплението. Тази давност, съгласно чл. 81, ал. 1 и ал. 2 НК се спира, когато започването или продължаването на наказателното преследване зависи от разрешаването на някой предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт; и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Такова действие, което прекъсва давността е и привличането на съответното лице като обвиняем и предявяването му на постановлението, с което става това.

Разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 2 АПК предвижда, че не се образува административно наказателно производство, а образуваното се прекратява, когато: а) нарушителят е починал; б) нарушителят е изпаднал в постоянно разстройство на съзнанието; в) това е предвидено в закон или указ. Не се образува административно наказателно производство, и ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В административнонаказателното производство привличането на едно лице към административнонаказателна отговорност става със съставянето и предявяването на акта за установяване на административно нарушение по реда на чл. 43 ЗАНН. Това съставянето следва да стане в тримесечен срок от откриване на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението /чл. 34, ал. 1 ЗАНН/. В шестмесечен срок от съставянето на АУАН следва да бъде издадено и НП, доколкото съгласно ал. 3 на чл. 34, в противен случай - образуваното административно наказателно производство се прекратява.

За разлика от НП, с което се налага наказание за установеното вече с акта нарушение, във връзка с което нарушителят е имал възможност да организира защитата си (най-късно една година след извършването на нарушението), обаче, с електронния фиш едновременно се констатира нарушението и се налага наказание за него, т.е. връчването му има значение на предявяване на административнонаказателното обвинение. Въпреки, че съгласно чл. 189, ал. 4д ЗДвП, уведомлението за издадения електронен фиш /което съгласно ал. 4в следва да се направи в срок до три работни дни от датата, на която е издаден електронният фиш/ има информативен характер и не е предпоставка за ангажиране или освобождаване от административнонаказателна отговорност, съдът приема, че за да се гарантира правото на защита на наказаното лице, включително съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП да декларира друг извършител връчването на електронния фиш, с което се предявява административнонаказателното обвинение следва да бъде сторено в срока за давността за преследване.

Предвид изложеното след като ЕФ не е връчен, т.е. административнонаказателното обвинение не предявено в срока на давността за преследване, настоящият касационен състав счита, че правилно съдът е отменил ЕФ.

Водим от изложените съображения касационната инстанция счита, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна и същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора съдът следва да присъди в полза на ответника своевременно поисканите и доказани разноски в размер на 650 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2558/30.05.2024 г., постановено по АНД № 9895/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 18-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Атмикс Бетон“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А. А. сумата в размер от 650 (шестстотин и петдесет) лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:
членове: